

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНСЬКОЇ РСР

В И Р О К

ІМ'ЯМ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕСПУБЛІКИ

1966 року квітня 18 дня Судова колегія в кримінальних справах Львівського обласного суду, в складі:

Головуючого Рудика С.І.

Народних засідателів: Пашука А.Й.
Пвченко Б.С.

При секретарі Юрко А.О.

З участю прокурора Антоненко Б.Т.

адвокатів Коваль Я.Т., Малік М.С., Гребенюка Б.Й.,
Савули Ю.М.

розглянула у закритому судовому засіданні в місті Львові справу про обвинувачення

ГОРИНЯ Михайла Миколаєвича, народження 20 червня 1930 р., уродженця с. Кнісело Жидачівського району Львівської області, жителя м. Львова, українця, безпартійного, не судимого, військово-воєннопоборязаного, з вищою освітою, одруженого, до арешту працював ст. психологом лабораторії психології та фізіології праці Львівського заводу автотранспорту, громадянина СРСР, під вартою з 26 серпня 1965 р. в злочинах, передбачених ст.ст. 62 ч.І, 64 КК УРСР;

ГОРИНЯ Богдана Миколаєвича, народження 10 лютого 1936 р., уродженця с. Кнісело Жидачівського району Львівської області, жителя м. Львова, українця, безпартійного, не судимого, військово-воєннопоборязаного, з вищою освітою, не одруженого, до арешту працював науковим співробітником Львівського музею українського мистецтва, громадянина СРСР, під вартою з 27 серпня 1965 р. в злочинах, передбачених ст.ст. 62 ч.І, 64 КК УРСР;

ЗВАРИЧЕВСЬКУ Мирославу Василівну, народження 10 грудня 1936 р., уродженку с. Трибухівці, Гусятинського району Тернопільської області, жительку м. Львова, українку, безпартійну, не судиму, з вищою освітою, не одружену, до арешту працювала архіваріусом Львівського державного обласного архіву, громадянкою СРСР, під вартою з 24 серпня 1965 р. в злочинах, передбачених ст. 62 ч.І КК УРСР;

ОСАДЧОГО Михайла Григоровича, народження 22 березня 1936 р., уродженця с. Курмани Недригайлівського району Сумської області, жителя м. Львова, українця, виключеного з членів КПРС в зв'язку з цією справою, не судимого, з вищою освітою, не одруженого, до арешту працював ст. викладачем кафедри журналістики Львівського державного університету ім. Івана Франка, громадянина СРСР, під вартою з 27 серпня 1965 р. в злочинах, передбачених ст. 62 ч. 1 КК УРСР.

Розглянувши матеріали кримінальної справи та перевіривши всі докази в судовому засіданні, судова колегія обласного суду

з н а й ш л а :

Підсудні Горинь Михайло та Горинь Богдан на основі спільності антирадянських націоналістичних поглядів разом з деякими іншими особами в 1964-1965 р.р. розгорнули організаційну діяльність, спрямовану на підрив радянської влади шляхом проведення антирадянської націоналістичної пропаганди, розмноження та розповсюдження антирадянської націоналістичної літератури та залучення до цієї ворожої діяльності інших ідейно-нестійких громадян, головним чином з числа інтелігенції.

До своєї ворожої діяльності брати Горині залучили підсудних Зваричевську, Осадчого та деяких інших осіб, які не тільки самі одержували, читали антирадянську націоналістичну літературу, але й поширювали її серед своїх друзів та знайомих.

Підсудний Горинь Михайло напротязі 1964-1965 рр. з різних джерел дістав антирадянську націоналістичну літературу "Стая і завдання визвольного руху /неповні тези для обговорення/", "Про сучасне і майбутнє України /неповні тези для обговорення/", "Українська освіта в шовіністичному зашморзі", "Сучасний імперіалізм", на яку склав свої "зауваження", "Класова та національна боротьба на сучасному етапі розвитку людства", "Відповідь матері В. Симоненка - Щербань", "12 запитань для тих, хто вивчає суспільствознавство" та видані за кордоном українськими буржуазно-націоналістичними центрами "Відповідь діячам культури УРСР від діячів української культури в Америці і Канаді", "Вивід прав України", "Сучасна література в УРСР", "З приводу процесу над Погружалським", "Панорама найновішої літератури в УРСР", "Збірник на пошану українських вчених, знищених більшовицькою Москвою", "До письменниці Ірини Вільде та її земляків, які не бояться правди", "Україна і українська політика Москви", "Доля українського шевченкознавця в УРСР" та деякі інші, які перечитував сам, давав для ознайомлення та розповсюдження підсудним Горинь Богдану, Зваричевській, а через них - Осадчому, свідкам Старак, Кобилюх, Гель, Лещак, Максимів, Панас, Жаплинському та іншим особам.

Підсудний Горинь Михайло сам особисто, через наведених підсудних і свідків розповсюджував згадану антирадянську націоналістичну літературу шляхом друкування на власній спеціально для цього закупленій друкарській машинці "Москва", друкарських машинках деяких державних установ, перефотографування.

Як видно з заключення спеціалістів /а.с.23-73 т.19/, показів підсудних та свідків вилучена література за змістом є антирадянська, націоналістична, спрямована на підірив основ радянської влади.

Підсудний Горинь Михайло винним себе визнав частково в пред'явлених йому злочинах і показав, що збирав антирадянську націоналістичну літературу, розповсюджував її, критикував окремі недоліки в господарському будівництві країни, але мети повалення радянської влади не мав.

Останні твердження підсудного Гориня Михайла не заслуговують уваги, оскільки більшість документів, які поширював він, закликали до боротьби проти радянського державного і суспільного ладу.

Крім того, вина Гориня Михайла по всіх епізодах пред'явленого обвинувачення стверджується показами підсудних Горинь Богдана, Зваричевської, Осадчого, свідків Старак, Геля, Лешак, Кобилих, Максимів та інших, які одержували від Гориня Михайла антирадянську націоналістичну літературу, читали її, розповсюджували різними способами і засобами, вилученням антирадянської націоналістичної літератури та іншими матеріалами справи.

Підсудний Горинь Богдан напротязі 1964-1965 рр. від свого брата підсудного Горинь Михайла та інших джерел діставав антирадянську націоналістичну літературу "Стан і завдання українського визвольного руху /неповні тези для обговорення/", "Про сучасне і майбутнє України /неповні тези для обговорення/", "Українська освіта в шовіністичному зашморзі", "12 запитань для тих, хто вивчає суспільствознавство", "Відповідь матері В.Симоненка - Щербань", "Повстаньте гнані і голодні", "Сучасний імперіалізм", видані за кордоном українськими буржуазно-націоналістичними центрами "Вивід прав України", "Панорама найновішої літератури в УРСР", "Збірник на пошану українських вчених, знищених більшовицькою Москвою", "З приводу процесу над Погружальським", "Відповідь діячам культури УРСР від діячів української культури в Америці і Канаді" та деякі інші, які читав сам, одержані з інших джерел передавав Гориню Михайлу, окремі з них давав підсудним Зваричевській, Осадчому, свідкам Ірині та Ігорю Калинцям, Масютко, Світличному, Влязю, Садовській, Ольхом" як, які за його завданням розповсюджували антирадянську літературу шляхом перефотографування, розмноження на друкарській машинці, спеціально закупленій для цього Горинем Михайлом, на друкарських машинках Осадчого та деяких державних установ.

Як видно з матеріалів справи, показів підсудних та свідків вся згадана література, яку поширював підсудний Горинь Богдан, за змістом є антирадянська, націоналістична, спрямована на підірив основ радянської влади.

Підсудний Горинь Богдан повністю визнав себе винним в пред"явлених йому злочинах і показав, що був під впливом буржуазної націоналістичної ідеології, антирадянську літературу брав у брата Гориня Михайла, свідків Світличного, Масютко, Кобилюха, яку розповсюджував серед знайомих, друзів, організовував її розмноження шляхом фотографії та друкарських машинок, складав конспекти окремих статей з журналів, які видаються закордонними націоналістичними центрами, визнав, що антирадянську націоналістичну літературу поширював свідомо, пропагував її, але мети повалення радянського державного і суспільного ладу не мав.

Крім власних зізнань, вина підсудного Гориня Богдана стверджується показами підсудних Гориня Михайла, Осадчого, Зваричевської, свідків Ігоря та Ірини Калинець, Масютко, Максимів, Садовської, Ольхом"ук, які брали у Гориня Богдана антирадянську націоналістичну літературу, читали її, розповсюджували та розмножували та іншими матеріалами кримінальної справи.

Як видно із змісту літератури, яку розповсюджував Горинь Богдан і інші підсудні, то така є наклепницькою, ворожою, націоналістичною писаниною, що порочить радянський державний і суспільний лад, а частина цієї літератури закликає до повалення радянської влади.

Підсудня Зваричевська, перебуваючи в дружніх взаємовідносинах з братами Горинями Михайлом та Богданом і поділяючи їх антирадянську націоналістичну діяльність, знайомилась на квартирі Гориня Михайла з антирадянською літературою і з початку 1965 р. до арешту проводила ворожу націоналістичну пропаганду шляхом поширення літератури, яка за змістом є наклепницькою і порочить радянський державний і суспільний лад.

Зваричевська ознайомила з антирадянським документом "З приводу процесу над Погружальським" свідків Калинця, Дмитерко, Дзьобан, передала надрукований текст цього документа Гелю, Заставецькому, Бесарабу, останньому передала і видану закордоном "Панораму найновішої літератури в УРСР" та ознайомила Ірго з антирадянським документом "Відповідь матері В.Симоненка - Щербань".

Зваричевська одержала від Калинця декілька екземплярів "З приводу процесу над Погружальським" та від Гориня Михайла статті антирадянського змісту "Сучасний імперіалізм", "Класова та національна боротьба на сучасному етапі розвитку людства", "Відповідь матері В.Симоненка - Щербань" і з метою їх розповсюдження відвезла в липні місяці 1965 р.

інструкторам туристичного табору "Полонина" гр.гр.Морозу та Заставецькому, в серпні місяці 1965 р. передала працівнику обласної бібліотеки Мандюку "З приводу процесу над Погружальським", "Відповідь матері В.Симоненка - Щербань", "Класова та національна боротьба на сучасному етапі розвитку людства". На квартирі Зваричевської органами слідства вилучені 5 екземплярів антирадянських націоналістичних документів "З приводу процесу над Погружальським", "Радянізація П.Тичини", "Відповідь матері В.Симоненка - Щербань", які були приготвлені для розповсюдження.

Допитана по суті пред'явленого обвинувачення підсудна Зваричевська повністю визнала себе винною в скоєнні перелічених злочинів, пояснила суду, що нині повністю засуджує свою антирадянську націоналістичну діяльність, вина Зваричевської стверджується також вилученням націоналістичної літератури на квартирі та обласній бібліотеці, показами підсудних Горенів Михайла та Богдана, свідків Заставецького, Калинця та іншими матеріалами кримінальної справи.

Підсудний Осадчий, працюючи ст.викладачем кафедри журналістики Львівського державного університету ім. Ів.Франка, на професійній основі познайомився з Горинь Богданом та проживавчим в м.Києві гр.Світличним, від яких періодично одержував антирадянську націоналістичну літературу, з метою послаблення радянської влади вів наклепницьку, ворожу пропаганду шляхом поширення цих документів.

Так, в травні місяці 1965 р. прибувши з м.Києва журналіст Чорновіл в м.Львові на квартирі і друкарській машинці Осадчого віддрукував кілька екземплярів ворожого наклепницького документа "З приводу процесу над Погружальським", з яких один екземпляр передав Осадчому, а останній з цим документом ознайомив свідків Сандурського, Остафійчука, Косіва.

Від цього ж гр.Чорновіл підсудний Осадчий одержав документи ворожого змісту "Промова Д.Ейзенхауера на відкритті пам'ятника Т.Г.Шевченка в Вашингтоні" і з метою його поширення на власній друкарській машинці передрукував текст і передав Горинь Богдану та Масютко.

Підсудний Осадчий одержав від Горинь Богдана програмний документ антирадянського змісту "Стан і завдання українського визвольного руху /неповні тези для обговорення/", на який склав свій "відгук" і передав його Гориневі Богдану.

Підсудний Осадчий на попередньому слідстві та в судовому засіданні визнав себе винним в скоєнні наведених злочинів,

крім того, його вина стверджується показами Горинів Богдана та Михайла, свідків Сандурського, Косіва, Остафійчука, вилученням ворожих документів на квартирах Осадчого та Масютко і іншими матеріалами кримінальної справи. Поскільки в судовому засіданні не зібрані переконливі докази про те, що ворожий документ " 12 запитань для тих хто вивчає суспільствознавство" Горинь Михайло одержав від підсудного Осадчого, то цей епізод підлягає виключенню з обвинувачення останнього.

Підсудні Горині Михайло та Богдан, проводячи анти-радянську націоналістичну пропаганду, втягували в коло злочинної діяльності інших осіб, для розмноження ворожої націоналістичної літератури використовували спеціально закуплену друкарську машинку і інші технічні засоби/ фотографія, друкарські машинки/, встановили зв'язки з своїми однодумцями в місцях Києві, Луцьку, Івано-Франківську та організували обмін з ними ворожою літературою.

Тому судова колегія вважає кваліфікацію їх злочинної діяльності по ст.ст.62 ч.1, 64 КК УРСР вірною.

Підсудні Зваричевська, Осадчий свідомо займались пропагандою антирадянської націоналістичної літератури, яка порочила радянський державний і суспільний лад і їх дії кваліфіковані по ст.62 ч.1 КК УРСР вірно.

При обранні міри покарання і виду виправно-трудових колоній всім підсудним судова колегія обласного суду враховує суспільну небезпеку скоєних злочинів, особовість підсудних, організуючу роль в учиненні злочинів Горинь Михайла, визнання підсудними своєї вини, розкаяння Горинь Богдана і Зваричевської в скоєних злочинах.

Відповідно до ст.93 КПК УРСР судові витрати по справі в сумі 731 крб. 55 коп. слід стягнути з підсудних з урахуванням їх ступеню вини.

Керуючись ст.ст.323,324 КПК Української РСР, судова колегія обласного суду

з а с у д и л а :

ГОРИНЯ Михайла Миколаєвича по ст.ст.62 ч.1, 64 КК УРСР до шести років позбавлення волі, ГОРИНЯ Богдана Миколаєвича по ст.ст.62 ч.1, 64 КК УРСР до трьох років позбавлення волі, ОСАДЧОГО Михайла Григоровича по ст.62 ч.1 КК УРСР до двох років позбавлення волі, ЗВАРИЧЕВСЬКУ Мирославу Василівну до восьми місяців позбавлення волі.

Відбуття міри покарання засудженим ГОРИНЬ М.М., ГОРИНЬ Б.М., ОСАДЧОМУ М.Г. визначити в виправно-трудових колоніях суворого режиму.

Термін відбуття мір покарання засудженим врахувати:

- ГОРИНЬ М.М. з 26 серпня 1965 року,
- ГОРИНЬ Б.М. з 27 серпня 1965 року,
- ОСАДЧОМУ М.Г. з 27 серпня 1965 року,
- ЗВАРИЧЕВСЬКІЙ М.В. з 24 серпня 1965 року.

Судові витрати з засуджених стягнути в такому розмірі:

ГОРИНЬ М.М. - 300 крб., ГОРИНЬ Б.М. - 200 крб., ЗВАРИЧЕВСЬКОЇ М.В. - 100 крб., ОСАДЧОГО М.Г. - 131 крб. 55 коп., всі суми підлягають стягненню в дохід держави.

Речові докази - друкарські машинки марки "Москва" № 130943, 138736, марки "Оптима" № 515938 - вилучені у засуджених Горинь М.М., Горинь Б.М., Осадчого М.Г. конфіскувати в дохід держави.

До набуття вироку законної сили міру запобіжного заходу відносно всіх засуджених залишити попередню - тримання під вартою.

Вирок може бути оскаржений й до Верховного суду Української РСР на протязі семи діб з дня вручення його копій засудженим.

Головуючий

С.РУДИК

Народні засідателі

ПАШУК

ПЕЧЕНКО

В оригіналом згідно.

Голова
Львівського обласного суду

С. РУДИК

